

Radujmy się ZMARTWYCHWSTAŁ PAN!

„Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: „Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie”

Łk 24,5 66

Wielka NOC

Jezus umarł na krzyżu w piątek przed świętem Paschy ukrzyżowany przez żołnierzy rzymskich, z wyroku Piłata, a z oskarżenia Kajfasza i starszyny żydowskiej.

Według naszej rachuby czasu było to 7 kwietnia 30 r. Dwa dni później, w niedzielę 9 kwietnia o świcie, Jezusa już w grobie nie znaleziono. Tego też dnia po raz pierwszy ukazał się kobietom przy grobie, a potem uczniom.

Zmartwychwstanie Jezusa dość często pojmowane jest jako naczelny argument na rzecz wiary chrześcijańskiej. Istotnie, na tym fakcie się ona opiera; nie na darmo św. Paweł pisał w liście do Koryntian: Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara (1 Kor 15,14).

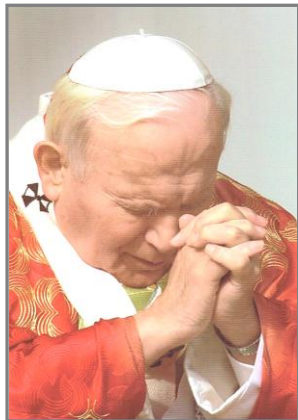
Żeby jednak dobrze zrozumieć tego rodzaju spojrzenie Nowego Testamentu na zmartwychwstanie Jezusa, trzeba na początku pojąć je jako pewien fakt, z jednej strony naoczny i oczywisty, z drugiej sprzeczny z oczekiwaniami ludzi i całym znanym im, wtedy jak i teraz, porządkiem świata. Św. Paweł stawia sprawę na ostrzu noża – nie ma wiary w Chrystusa bez wiary w Jego zmartwychwstanie. Tak więc z jednej strony zmartwychwstanie Chrystusa jest i będzie sercem Dobrej Nowiny, rewelacją, wielkim radosnym zaskoczeniem i podstawą wiary – z drugiej zaś również „znakiem, któremu sprzeciwiać się będą”.

My w dzisiejszym czasie i świecie, który nas otacza musimy mówić o zmartwychwstaniu tak, jakbyśmy widzieli Chrystusa własnymi oczami, jakbyśmy tam byli. Chrześcjanin powinien nie tylko wierzyć w fakt zmartwychwstania, lecz także być jego świadkiem.

Dla nas niech zatem Zmartwychwstanie Chrystusa stanie się podstawą naszej nadziei na przyszłe życie w Bogu. Pismo Święte powtarza to wielokrotnie. „Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z Nim” (1 Tes 4,14), bo „Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli” (1 Kor 15,20).

Życzę zatem z okazji świąt Wielkanocnych wszystkiego tego, co od Boga pochodzi. Oby skrzydła wiary przykryły kamienie zwątpienia i uniosły serca ponad przemijanie i aby radość Wielkanocy napelniła Wasze serca nadzieją i obfitością łask od Chrystusa Zmartwychwstałego.

Ks. kan. dr Jacek Bystron
Proboszcz

Święty Jan Paweł II

Przed zbliżającą się kanonizacją Jana Pawła II wspominam dzień jego beatyfikacji. W niedzielę 1 maja 2011 roku, o świcie, wyjechaliśmy z księżmi z Papieskiego Kolegium Polskiego w Rzymie na Plac św. Piotra. Tyle razy uczestniczyliśmy w uroczystościach beatyfikacyjnych lub kanonizacyjnych. Jednak tego dnia każdy z nas czuł, że jest inaczej. Nie tylko dlatego, że mieliśmy uczestniczyć w beatyfikacji papieża-Polaka.

„Uczył jak żyć i jak umierać”

Jan Paweł II stał się darem Boga i także kawałkiem życia każdego z nas. Wielu z nas wspomina spotkania z nim, audiencje w Rzymie, jego gesty i słowa, szczególnie z pielgrzymek do umiłowanej Ojczyzny. Po tylu latach tego wielkiego pontyfikatu trudno sobie wyobrazić jaki dziś byłby Kościół bez Karola Wojtyły. Sami Włosi, którzy osobiście uczestniczyli w inauguracji pontyfikatu Jana Pawła II w październiku 1978 roku, powtarzają: „Kościół wtedy wydawał się nam obłożony, otoczony przez kulturę, ducha i politykę przeciwstawiającą się Kościołowi. I oto ten *'przywódca obłożonych'* woła głosem mocnym i zdecydowanym: *'Nie lękajcie się! Otwórzcie drzwi Chrystusowi !'* To był kontratak, tu był początek marszu, który trwał aż po ostatnie tchnienie, kiedy uczył nas jak żyć i jak umierać”.

„Ja sam martwię się o swoją świętobliwość”

To prawda. Uczył i uczy. Całym swoim życiem. Jan Paweł II szedł własną drogą i nie oczekiwał pochwał. Kiedy najbliżsi przyjaciele mówili mu, że widzą w

nim świętego, on tylko z tego żartował. Wszyscy w Rzymie znali odpowiedź Jana Pawła II na zatroskanie sióstr zakonnych, które troszczyły się o niego w Watykanie. Za każdym razem, kiedy mówiły: „Martwimy się o Waszą Świętobliwość”, mając na myśli jego stan zdrowia, odrzekał z uśmiechem: „Ja sam martwię się o swoją świętobliwość”.

Wewnętrznie wolny

We wspomnieniach watykanistów nieraz pojawia się takie stwierdzenie: bywali w Watykanie duchowni, o których mawiano, że to zapewne święci; modlili się bez ustanku, odprawiali msze, wciąż się spowiadali... Ale przede wszystkim starali się nie podpaść. I to była istota ich działalności. Tym zaś, co wyróżniało Karola Wojtyłę, jak zaznacza kard. Stanisław Dziwisz, była wewnętrzna wolność. Szedł własną drogą, bo uważał ją za słuszną. Wśród przykładów takiego *'nowego myślenia'* i wewnętrznej wolności płynącej z Ewangelii zwykle podaje się zmianę polityki zagranicznej Watykanu wobec Moskwy. Kiedy Jan Paweł II wierzył w rychły koniec moskiewskiej potęgi, wielu dyplomatów watykańskich posądzało go o naiwność.

Być może już nie pamiętamy, ale sprawą, która wywoływała gorące dyskusje (przede wszystkim w kręgach rzymskich) były papieskie podróże. Za plecami Karola Wojtyły rozprawiano, że stanowi on prawdziwy upadek w historii papieństwa, ponieważ nie pojął tego, że jest następcą świętego Piotra, a miejsce Piotra jest w Rzymie. Tymczasem „papież z dalekiego kraju” odwiedził 129 krajów na całym świecie. Innym widzialnym śladem pontyfikatu Jana Pawła II są Światowe Dni Młodzieży. Gdyby Karol Wojtyła nie przevorsował spotkań z młodzieżą, papież Franciszek nie przeżywałby takiego radosnego spotkania wiary w Rio de Janeiro w lipcu 2013 roku. Światowe Dni Młodzieży stworzyły całkiem nową generację młodych ludzi z całego świata, którzy poczuli wzajemną bliskość, a niektórzy z nich odpowiedzieli na dar powołania kapłańskiego lub wybrali życie konsekrowane. Nie sposób wymienić pozostałych inicjatyw duchowych papieża-Polaka. Wśród nich na pewno na pierwszym miejscu pamiętamy o kulcie Miłosierdzia Bożego.

„Bierzmy się do roboty ...”

Cechą charakterystyczną świętych, jest pokora, którą oddają słowa Jana Chrzciciela: „Potrzeba, aby On wzrastał, a ja się umniejszał” (J 3, 30). Karol Wojtyła postrzegał siebie jako nic nie znaczące narzędzie, usiłujące jedynie podążać za wolą Bożą. Dlatego powtarzał, że przemiany w Europie są wyłącznie dziełem Boga i Matki Boskiej. Nie tylko nie znosił pochwał, ale żył w przeświadczeniu, że uczynił wciąż zbyt mało.

Wymagał od siebie, a jednocześnie w duchu ewangelicznym do takiej postawy zachęcał i motywował innych: otwierać drzwi Chrystusowi, nie rezygnować, nie załamywać się, cały czas od siebie wymagać. Pamiętamy słowa wypowiedziane

na Jasnej Górze (18 czerwca 1983 r.), a powtórzone na Westerplatte (12 czerwca 1987 r.): „Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali”. Również i Włosi (a szczególnie Rzymianie) pamiętają szczególnie jedno ze zdań, którymi Papież motywował i dodawał otuchy. Przed beatyfikacją w Wiecznym Mieście na tysiącach plakatów rozwieszonych na ulicach można było przeczytać słowa Jana Pawła II, które wypowiedział (w dialekcie rzymskim) podczas tradycyjnego spotkania z rzymskim duchowieństwem w Watykanie (26 lutego 2004 r.): „Damose da fa. Semo romani”, czyli: „Bierzmy się do roboty, jesteśmy rzymianami”. Słowa te wywołały wtedy niesłyszany entuzjazm i były potem długo powtarzane. Skoro Jan Paweł II sam nie znosił pochwał, ale żył w przeświadczeniu, że uczynił wciąż zbyt mało, to możemy sobie wyobrazić, że i do nas Papież woła przy okazji kanonizacji: „Bierzmy się do roboty, jesteśmy Polakami!”.

Niebo niczego nie kończy

Możemy ufać w jego modlitewne wstawiennictwo. Przecież nawet niebo niczego nie kończy, skoro wierzymy, że być świętym to – będąc kochanym przez Boga – wiecznie kochać. Znamy oficjalnie potwierdzone cuda za wstawiennictwem Jana Pawła II. Podczas mszy beatyfikacyjnej siostra Marie Simon-Pierre (wraz z siostrą sercanką Tobianą, Polką, która pracowała w papieskim apartamencie i do końca czuwała przy łóżku Ojca Świętego) przyniosła do ołtarza relikwiarz z amputką krwi Jana Pawła II. Nagłe wyzdrowienie francuskiej zakonnicy cierpiącej na chorobę Parkinsona wybrano jako ten cud, który przesądził o beatyfikacji papieża-Polaka. Podczas kanonizacji 27 kwietnia relikwie papieża ma nieść Floribeth Mory Diaz z Kostaryki. Ta obecnie 53-letnia prawniczka

przeszła w kwietniu 2011 roku ciężki udar mózgu. Kobieta trafiła do szpitala, jednak lekarze w żaden sposób nie mogli jej pomóc. Powiedzieli jej, że nic nie mogą dla niej zrobić. Narażona na pęknięcie tętnica znajdowała się w głębi mózgu. Lekarze nie zdecydowali się na wykonanie zabiegu, przygotowując najbliższych na najgorsze. Kostarykanka zaczęła się modlić, prosząc o wstawiennictwo Jana Pawła II. Papież Polak zawsze był jej bliski. Słuchała jego słów, oglądała w telewizji papieskie pielgrzymki. W domu miała małą kaplicę, gdzie znajdował się obraz Papieża Polaka. Choroba, która przykuła kobietę do łóżka, sprawiła, iż rodzina razem modliła się, prosząc Jana Pawła II, by wstawił się za Floribeth u Boga. Kiedy w Rzymie rozpoczynały się uroczystości beatyfikacyjne Jana Pawła II, na Kostaryce był środek nocy. Mimo to kobieta czuwała przy telewizorze, oglądając transmisję. Następnego ranka kobieta znalazła przy swoim łóżku pismo ze zdjęciem Jana Pawła II na okładce. Jak wspomina, usłyszała głos,

który mówił do niej: „Wstań, nie bój się, wstań”. Odpowiedziała: „Tak, Panie!” i wstała z łóżka. Pierwsze badania potwierdzające uzdrowienie przeprowadzono jeszcze tego samego dnia. W październiku przedstawiciele najwyższych władz krajowej służby zdrowia stwierdzili, że pacjentka została wyleczona w sposób, którego nauka nie jest w stanie wyjaśnić.

Jeszcze raz przed kanonizacją wspominam 1 maja 2011 roku. Podczas uroczystości beatyfikacyjnych ze wzruszeniem patrzyliśmy, jak Benedykt XVI ucałował relikwiarz, szklaną ampułkę zawierającą kawałek materiału nasączony krwią Jana Pawła II. A ponad głowami wszystkich – zawieszony na głównej loggi Bazyliki Watykańskiej – poruszany przez majowy rzymski wiatr delikatnie powiewał wizerunek nowego błogosławionego. Z tym papieskim uśmiechem, który zaprasza, aby „otworzyć drzwi Chrystusowi”.

ks. Sebastian Adamczyk

* * *

Trudne pytania

Dobra spowiedź

Nie ma człowieka bez grzechu na duszy, nawet święci i błogosławieni, których czcimy prosząc o orędownictwo u Boga, miewali różne pokusy, słabości. Zmagali się z nimi za pomocą ascezy, postu, a przede wszystkim – spowiedzi i pokuty, wierząc w miłosierdzie Boże i odpuszczenie grzechów.

W okresie Wielkiego Postu wydłużają się kolejki do konfesjonałów. Przed

Wielkanocą wiele osób, również tych o ztwardziałych sumieniach, chce przykleknąć i z pokorą wyznać kapłanowi grzechy ciężkie i powszednie. Często stawiamy sobie pytanie:

Jak to zrobić, żeby dobrze się wypowiedzieć?

Oszałamiająca jest doniosłość tego, co dokonuje się w sakramencie pokuty.

To, co powinno nas przekreślać na zawsze, wszystkie świństwa i nieprawości, których się dopuszczamy, tracą swój ciężar. Przychodzi do głowy pytanie, jak się dobrze spowiadać?

Tym, którzy uczęszczali systematycznie od dziecka na katechezę, przypomina się zaraz pięć warunków dobrej spowiedzi:

- 1) Dokładny rachunek sumienia
- 2) Szczery żal za grzechy
- 3) Postanowienie poprawy
- 4) Wyznanie grzechów podczas spowiedzi
- 5) Zadośćuczynienie.

Choć warunki te są niezwykle proste i logiczne, to jednak mogą trochę przytłaczać, bo po pierwsze nie jest ich mało. Pięć to już coś, można o którymś zapomnieć! A po drugie: sprawiają niekorzystne wrażenie jakiejś buchalterii, poczucia jakiegoś urzędu, który sprawdza, czy dokumentacja jest kompletna i zależnie od tego, przyjmuje i odrzuca petenta. To działa – zwłaszcza na perfekcjonistów i na skrupulantów. Tymczasem nic z tych rzeczy!

Spowiedź nie jest bardzo ważną formalnością, którą w końcu trzeba załatwić. Jest tajemniczym spotkaniem z Bogiem, który jest miłością. Relacją, w której ma się coś niesłychanego wydarzyć. Spotkaniem dwojga ukochanych, którzy wierzą w swoją miłość i pragną się znowu

połączyć po jakimś okropnym wydarzeniu, które ich rozdzieliło. I żeby do siebie tak naprawdę wrócić, muszą sobie wszystko, ale to wszystko powiedzieć.

Jednym z tych miłujących jest Bóg, który na pewno kocha i chce przebaczyć, a tym drugim człowiek, który próbuje uwierzyć w tę miłość i stara się do niej odwołać. Chce wypowiedzieć swój żal i przyjąć przebaczenie. Pragnie wreszcie próbować odwzajemniać tę miłość w codzienności. W tak rozumianym spotkaniu ważna jest szczerość. Człowiek, który przychodzi do konfesjonu, często zachowuje się jak zbrodniarz. Stoi przed trybunałem sądu i tak manipuluje prawdą, ażeby jak najbardziej umniejszyć rozmiar swojej winy. Tymczasem spowiedź należy przyrównywać do spotkania ze wspaniałym, bardzo zaprzyjaźnionym lekarzem, mistrzem w uzdrawianiu ludzkich zranień. Terapeutą, któremu warto jak najwięcej o swojej słabości powiedzieć, aby mógł w pełni rozwinąć cały kunszt swojej uzdrawiającej postugi. Szczerość powinna przeniknąć wszystkie pięć warunków dobrej spowiedzi.

oprac. ks. Robert Kierbić

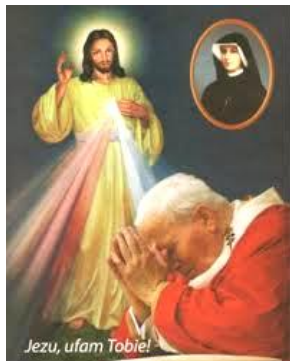
(opracowano na podstawie: Ks. Stefan Czermiński, Joanna Kucharczak, "Tylko dla łajdaków. Rozmowy o grzechach", Katowice, 2006, s.9n, materiały formacyjne RRN)

Propozycja wakacji letnich dla młodzieży:

W dniach: 11-20.07.2014 r. zapraszamy młodzież w wieku 14 - 19 lat na wypoczynek letni do **Włoch**. W trakcie pobytu przewidziane jest zwiedzanie Wenecji, Rzymu, Watykanu, Asyżu i wypoczynek nad Morzem Tyrreńskim. Cena: 670,- €. Zapisy z przedpłatą 200,- € w biurze parafialnym lub u ks. Rafała.

Peregrynacja Obrazu Bożego Miłosierdzia

List ks. prałata Stanisława Budyna - Rektora Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech z okazji rozpoczęcia peregrynacji Obrazu Bożego Miłosierdzia.

W II niedzielę Wielkanocy, zwaną niedzielą Bożego Miłosierdzia, odbędzie się w Rzymie kanonizacja Jana Pawła II, któremu od tego dnia przysługiwać będzie tytuł „święty”. W tym samym dniu rozpocznie się peregrynacja Obrazu Bożego Miłosierdzia po Polskich Misjach Katolickich na terenie Niemiec. Dzięki Janowi Pawłowi II prawda o Bogu Miłosiernym, przekazana w latach 30-tych poprzedniego stulecia zakonnicy św. Faustynie Kowalskiej, została ukazana i przybliżona światu w sposób głębszy i bardziej dostępny.

Jaki jest cel peregrynacji?

Przede wszystkim chodzi o odświeżenie naszej relacji z Bogiem, dostrzeżenie i doświadczenie Bożego Miłosierdzia w naszym osobistym życiu. Świadomi jesteśmy ideałów - wartości, które wydają się człowiekowi trudne i niedostępne. Niektórzy ludzie uważają, że także Bóg jest takim ideałem, ale przebywa gdzieś bardzo daleko i jest dla nas nieosiągalny. A okazuje się, że Bóg jest bardzo blisko człowieka, że kocha każdego, gdyż podstawowym Jego atrybutem jest miłość. Każdy człowiek stworzony został na obraz i podobieństwo Boga, w każdym człowieku jest boskie odbicie. Niestety, wielu ludzi tę prawdę zatraciło lub o niej zapomniało. Z drugiej strony świadomi jesteśmy naszej słabości, znikomości i grzeszności, naszej ułomności. Człowiek upada, czyni zło, obraża Boga i ludzi. Czuje się często słaby, opuszczony i niezdolny do czynienia dobra.

Czego nas uczy prawda o Miłosierdziu Bożym?

Między ideałem Boga, Jego wielkością i świętością, a słabością człowieka nie ma próżni – jest Miłosierdzie Boże. Bóg nie pozostawia człowieka samemu sobie z jego kłopotami i zmartwieniami. Bóg oddał się ludzkości. Szczególnie, kiedy człowiekowi jest trudno i czuje się osamotniony, Bóg jest mu bardzo bliski. To jest treść i piękno naszej religii katolickiej.

Te prawdy objawił światu Jezus Chrystus. Za pośrednictwem pokornej i skromnej zakonniczki s. Faustyny Jezus przypomniał je ludziom na nowo. Przez kilka lat zakonniczka ta doświadczała bliskości Jezusa, rozmawiała z Nim przebywając w klasztorach w Wilnie, w Płocku i w Krakowie. On odpowiadał na jej wątpliwości, tłumaczył i wyjaśniał obecność Boga, swoją misję przyjścia na świat. Faustyna widziała Jego rany, doświadczała Jego serdeczności i miłości. Co więcej: Jezus nakazał jej, aby spotkania z Nim i przeprowadzone rozmowy przekazała ludziom. Długo trwały prowadzone przez teologów badania spisanych przez Faustynę przeżyć i doświadczeń.

Stwierdzono, że nie ma w nich żadnego błędu dogmatycznego ani sprzeczności teologicznych, pomimo iż zakonnica ta nigdy teologii ani Biblii dokładnie nie studiowała. Jej wiedza była wiedzą wlaną, daną jej przez Boga.

Kontemplując wizerunek Jezusa Miłosiernego pragniemy doświadczyć sami, osobiście Jego bliskości, wpatrywać się w Jego oblicze, w Jego otwarte serce, w wypływające z niego promienie, które niosą miłość i pokój, sprawiedliwość i miłosierdzie. Tajemnica Bożego Miłosierdzia to dostrzeżenie prawdziwego Boga i prawdziwego oblicza człowieka – jak powiedział Jan Paweł II podczas uroczystości wyniesienia s. Faustyny na ołtarze.

Drodzy Rodacy!

W kierowanym do Was dzisiaj słowie pragnę wytłumaczyć sens peregrynacji Obrazu oraz zaprosić wszystkich do znalezienia czasu i takiego rozplanowania sobie dnia podczas trwania nawiedzenia, aby można było przybyć do świątyni i powierzyć Jezusowi swoje życie, swoje sprawy, radości i smutki. Będzie to okazja, abyście w świetle Bożego Miłosierdzia spojrzeli innymi oczami na samych siebie, na swoich bliskich, na swego współmałżonka, na dzieci czy na rodziców, na otaczających Was ludzi, którzy czasem wydają się obcy czy wręcz wrody.

Jak odbywać się będzie peregrynacja?

Peregrynacji towarzyszyć będą rekolacje albo misje parafialne prowadzone przez ekipy specjalistów-misjonarzy zaproszonych przez Waszych duszpasterzy. Nawiedzenie Obrazu to czas wielkiej łaski, czas wsłuchiwania się w Słowo Boże, ale również okazja do doświadczenia Bożego Miłosierdzia przez pojednanie w sakramencie pokuty. Ponieważ Obraz jest własnością naszej Misji, nie musimy się

spieszyć z jego przekazaniem do następnej parafii. Wiadomym jest, że wiele naszych wspólnot korzysta gościnnie z niemieckich kościołów oraz że po Mszach i nabożeństwach w języku polskim trzeba opuścić budynki kościelne. To wszystko jednak nie powinno przeszkodzić w przeżyciu tego, co najważniejsze: otwarciu serca na głos Boga, tak jakby Jezus przemawiał do każdego z osobna i bardzo osobiście oraz aby każdy mógł zobaczyć tylko Jego i siebie.

Zapraszamy wszystkich: rodziny, małżonków, młodzież i dzieci, przybywajcie do świątyni całymi rodzinami. Nawiedzenie Obrazu byłoby powierzchowne, gdyby łaska tego wydarzenia nie przeniknęła do naszych rodzin i naszych domów. Kontemplacja tajemnicy Bożego Miłosierdzia tak bardzo potrzebna jest w życiu rodzinnym, które dzisiaj narażone jest na wiele doświadczeń, kryzysów i zawirowań.

Zapraszamy również i tych, którzy z różnych powodów zatracili drogę do Boga, którzy czują się daleko od Kościoła i nie biorą aktywnego udziału w jego życiu. Zapraszamy tych, którym życie się nie poukładało, lub nie mogą przystępować z różnych powodów do sakramentów świętych. Może właśnie podczas peregrynacji Obrazu znajdziecie chwilę czasu na odświeżenie swej relacji z Jezusem i doznacie Jego Miłosierdzia. Pozwólcie przemówić Bogu. Ale także Wy sami powiedzcie Mu to, co dyktuje Wam serce. Może już dawno nie było takiej okazji w Waszym życiu.

Na peregrynację po Niemczech został przygotowany specjalny Obraz, namalowany przez artystę-malarza Janusza Antosza z Krakowa, który posiada autoryzującą władz kościelnych. Na Obrazie umieszczony został napis: „Jezu ufam Tobie” w języku polskim oraz po niemiecku: „Jesus, ich vertraue auf Dich”. Pragniemy, aby kult Bożego Miłosierdzia dotarł również

do naszych sióstr i braci w wierze, żyjących w tym kraju, który dla nas stał się drugą ojczyzną. Myślę, że i oni potrzebują duchowych, ubogających przeżyć religijnych, a nie brak wśród nich także ludzi głęboko wierzących. Dla nich urządzamy dzień modlitw przed Obrazem w języku niemieckim. Zaproszenie na ten dzień także katolików innych narodowości, Bóg jest Ojcem wszystkich. Stańcie się apostołami Bożego Miłosierdzia w Waszym środowisku, szczególnie wtedy, gdy Obraz przybędzie do Waszego miasta. Taka akcja będzie wyrazem Waszego zaangażowania zgodnego z mottem peregrynacji, które brzmi: „Pragnę, aby Miłosierdzie Boże dotarło do wszystkich ludzi” (z Dzienniczka siostry Faustyny).

Jakich owoców oczekujemy po peregrynacji?

Doświadczenie Bożego Miłosierdzia powinno zaowocować miłosierdziem wobec drugiego człowieka. Pan Jezus powiedział do siostry Faustyny: „Podaję ci trzy sposoby czynienia miłosierdzia bliźnim: pierwszy – czyn, drugi – słowo, trzeci – modlitwa; w tych trzech stopniach zawiera się pełnia miłosierdzia i jest niezbitym dowodem miłości ku Mnie. W ten sposób dusza wystawia i oddaje cześć Miłosierdziu Mojemu” (Dz. 742). Dzięki temu miłosierdziu możemy łatwiej przebaczać, darować. Doświadczając Bożej miłości i odpowiadając na nią możemy zmieniać świat, wpływać na bieg jego historii i jej kształt. Nie narzekajmy tylko na utratę wiary, na laicyzację i sekularyzację życia, lecz stańmy się głosicielami prawd Bożych przez nasze życie i postępowanie. Zgodnie ze wskazaniem Jana Pawła II starajmy się być przekazicielami dobra, miłości, pokoju, sprawiedliwości i miłosierdzia, tak bardzo potrzebnych dzisiejszemu światu. Przekazując Boże dary dalej, ubogacamy innych,

poszerzamy przestrzeń Bożego działania. Nasza życzliwość i dobroć mogą przemieniać ludzkie serca. W jednym z objawień Jezus powiedział s. Faustynie: „Żądam od ciebie uczynków miłosierdzia, które mają wypływać z miłości ku Mnie. Miłosierdzie masz okazywać zawsze i wszędzie bliźnim, nie możesz się od tego usunąć ani wymówić, ani uniewinnić” (Dz. 1148).

Codziennosc pokazuje jak ważne są te wskazania. Skoro religia katolicka mówi, że zostaliśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boga, to potrzebujemy kontaktu z Nim, bo inaczej doświadczymy duchowego głodu i wyjałowienia. A jeżeli tego głodu już nie ma, to często pozostaje pustka, która jest już oznaką duchowej choroby.

Peregrynacja Obrazu Bożego Miłosierdzia odbywa się aktualnie w różnych diecezjach Polski i w innych częściach świata. Wszędzie zauważa się odświeżenie i nowy impuls wiary. Celem peregrynacji w naszych Misjach jest także odświeżenie, ubogacenie i odnowienie naszej wiary, nadziei i miłości. Modlitewne wpatrywanie się w Obraz Miłosiernego Jezusa może przyczynić się do tego, że i w naszym życiu nabiorą one nowej energii i nowej świeżości. Pozwólmy Bogu zadziałać.

W czwartek 3 kwietnia br. w bazylice Bożego Miłosierdzia w Łągownikach peregrynacyjny Obraz został poświęcony przez ks. kard. Stanisława Dziwisza. Uroczystość poprzedził odbiór relikwii św. Faustyny Kowalskiej, które otrzymaliśmy w kaplicy sióstr. Relikwie współczesnych apostołów Bożego Miłosierdzia: św. Faustyny i świętego już wówczas Jana Pawła II towarzyszyć będą peregrynacji Obrazu po Niemczech (...)

Moi Drodzy!

Podstawowym i głównym aktem przygotowania do peregrynacji jest modlitwa. Proszę wszystkich, a szczególnie

osoby należące do grup modlitewnych, aby włączyli w swoje intencje zarówno przygotowanie jak i przeprowadzenie peregrynacji. Wierzę w skuteczność tej modlitwy i to właśnie ona będzie najlepszym przygotowaniem gruntu do odwiedzin Pana.

Już dzisiaj zapraszam gorąco wszystkich na uroczyste i podniosłe wydarzenie nawiedzenia Obrazu w Waszej parafii! Będą to dni niezawodnej nadziei oraz czas szczególnego Bożego działania. „Jezu ufam Tobie!”

ks. Stanisław Budyn

* * *

Przekazywać dziedzictwo bł. Jana Pawła II

W dniach 29-30 marca 2014 r. przebywał w naszej Misji dyrektor sekretariatu administracyjnego Fundacji Jana Pawła II o. dr Krzysztof Wieliczko OSPPE z Rzymu, który zapoznał nas z dziełem fundacji, jej założeniami i celami.

Fundacja Jana Pawła II została ustanowiona dekretem papieskim 16 X 1981 r. Jest to organizacja kościelna, non profit, która stawia sobie za cel popieranie i realizację inicjatyw o charakterze edukacyjnym, naukowym, kulturalnym, religijnym i charytatywnym, związanych z pontyfikatem Ojca Świętego Jana Pawła II. Oficjalna siedziba Fundacji mieści się w Watykanie. Głównymi celami Fundacji są:

- zachowanie i rozwój duchowego dziedzictwa Jana Pawła II i kultury chrześcijańskiej;
- dokumentacja i studium pontyfikatu oraz upowszechnianie nauczania Jana Pawła II;
- opieka nad pielgrzymami w Rzymie - zwłaszcza z Polski i Europy Wschodniej;
- pomoc edukacyjna i stypendialna dla młodzieży z Europy Środkowo-Wschodniej podczas studiów na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Władzę zwierzchnią nad Fundacją sprawuje Metropolita Krakowski, ks. abp kard. Stanisław Dziwisz. Przewodniczącym Rady Administracyjnej jest ks. abp kard. Stanisław Ryłko.

Funkcjonowanie Fundacji jest możliwe dzięki hojności dobroczyńców z Polski i całego świata. Aktualnie istnieją 44 Koła i Towarzystwa Przyjaciół Fundacji w 16 krajach na czterech kontynentach. Takie Koło Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II istnieje również przy naszej Misji. Założył je przed 30 laty śp. ks. Jan Śliwański, a prezesem Koła był p. Henryk Jazewski.

Zachęcamy chętnych parafian do włączenia się w dzieło Koła Przyjaciół Fundacji, które chce zaktywizować w najbliższym czasie swoją działalność w naszej parafii.

Daleki i bliski

(Przyłóż ucho do Ewangelii, br. Tadeusz)

„Błogosławieni, którzy nie widzieli,
a uwierzyli”.

Kto jest ci najbliższy ze wszystkich?
Dlaczego?

Iza wciąż się chwali swoim tatą, który mieszka w Indiach i wciąż przysłała jej coś egzotycznego. Majka jakoś jej tego nie zazdrości, bo lepszy jest tata w domu niż taki na końcu świata, co nie był tu już dwa lata.

Dziś Majka była u Izy, by zobaczyć nowy podarunek. „Wiesz – mówi Iza – że dotąd uwielbiałam Kubusia Puchatka i tata mi kupował jego obrazki, filmy, maskotki, przytulanki, mam ich tu mnóstwo”. No tak, Majce trudno jest policzyć tych wszystkich Puchatków na półkach i ścianach. Tylko Iza nie ma w domu żadnego krzyżyka, bo jej tata i mama od roku wierzą w Buddę.

„I tata mi przysłał posążek Buddy, wiesz? – chwali się Iza, pokazując go Majce. – Jest z kości słoniowej i bardzo jest podobny do Kubusia Puchatka – też gruby i uśmiechnięty. Nie tak jak ten twój Pan Jezus, co tylko straszy swoimi ranami”.

Jednak Majce nie podoba się ten Budda, tak jak nigdy nie przepadała za Kubusiem, który myślał brzuszkiem. „Ale mój Pan Jezus jest prawdziwy i kocha mnie naprawdę” – mówi Izie. Na to Iza: „A skąd to wiesz? Widziałaś go?

Słyszałaś?”. Majka patrzy w oczy Izie i mówi: „Bo jak ktoś ma rany od kochania, to kocha najbardziej”. Iza chce znów być lepsza i woła: „A mój tato kocha mnie bardziej!”. A Majka na to: „Może i tak, ale mój Pan Jezus i mój tato są bardzo blisko, a Budda i twój tato...”.

Nie kończy zdania, bo Iza odstawia posążek, zakrywa twarz i cichutko płacze. Majce jest jej bardzo żal, więc przytula ją i głaszcze po głowie. „Pan Jezus jest nie tylko mój, ale twój też, i także jest blisko ciebie – szepcze Izie do ucha. – Bliżej niż ja teraz”. I Majka czuje, jak Iza przytula się do niej bardzo mocno.

O czym mówią nam najciszej Jezusowe rany i oczy?

ZAPROSZENIE

dla dziewcząt na Dni Formacyjne

Kontakt i zapisy:

siostra Natalia Musidlak, Włocławek, ul. Leśna 2, tel. 664 279 319;

e-mail: s.natalia@siostrywspolnejpracy.pl

siostra Oliwia Solarek, Włocławek, ul. Leśna 2, tel. 532 112 035;

e-mail: oliwia@siostrywspolnejpracy.pl

Informacje szczegółowe:

- ✓ Zapraszamy dziewczęta w wieku gimnazjalnym, licealnym i akademickim
- ✓ Comiesięczne spotkania rozpoczynają się w sobotę o godz. 10⁰⁰, a kończą w niedzielę również o godz. 10⁰⁰
- ✓ Istnieje możliwość noclegu w piątek dla osób przyjeżdżających z daleka
- ✓ Zabieramy ze sobą: Biblię, śpiwór, w okresie zimowym ciepły sweter lub bluzę
- ✓ Koszt Dni Formacyjnych (poza terminem lipcowym): dowolna ofiara

Terminy i tematy kolejnych Dni Formacyjnych:

12-13 kwietnia 2014 - Alleluja! Jezus żyje!

Taaak ..., a kto go widział? Czyli: odważmy się ewangelizować!

17-18 maja 2014 - Rajd rowerowy do Uniejowa: "Od lat dziecięcych słyszałem głos wewnętrzny wzywający mnie do świętości..." - Bp W. Owczarek.

Życiowa sztuka: odnaleźć swoje powołanie

7 czerwca 2014 - XVIII Spotkanie Młodych na Lednicy

(możliwość wspólnego wyjazdu, zgłoszenia u s. Oliwii)

14-15 czerwca 2014 - Rajd rowerowy do Chodcza: "Nie chciałbym ani jednej chwili stracić" - Bp W. Owczarek. Zakończenie roku formacyjnego. Podsumowanie.

8-13 lipca 2014 - Letnie rekolekcje pt. *Czy w górach jest bliżej do Ojca?*

Beskid Sądecki (zapisy na rekolekcje u s. Natalii)

Kalendarium Misji

♦ **Misjonarz z Syberii w naszej Misji** – W niedzielę 19.01.14 r. gościliśmy w naszej parafii ks. Adama Romaniuka, misjonarza z Syberii. Nasz Gość głosił Słowo Boże na wszystkich mszach św. dzieląc się z parafianami osobistymi refleksjami i doświadczeniami ze swojej dwudziestoletniej pracy duszpasterskiej na dalekiej Syberii.

♦ **Szkolenie szafarzy Komunii św.** – W dwie soboty 15 i 22.02.14 r. odbyły się w ośrodku polonijnym „Concordia” w Herdorf spotkania formacyjne dla szafarzy Komunii św. W spotkaniu uczestniczyło 10 osób z naszej Misji. Nowym szafarzem Komunii św. został pan Dariusz Skiberowski.

♦ **Przygotowanie do małżeństwa** – W dniach 17-21.02.14 r. odbył się w naszej Misji kurs przedmałżeński przygotowujący 84 młode osoby do zawarcia sakramentalnego związku małżeńskiego. Po raz kolejny gościliśmy w naszej Misji p. dr. hab. Mieczysława Guzewicza, członka Rady ds. Rodziny przy Episkopacie Polski, który przez trzy kolejne wieczory głosił interesujące konferencje dla narzeczonych.

♦ **Konferencja dekanalna** – We wtorek 18.02.14 r. odbyła się w Hanowerze konferencja pastoralna kapłanów polskich z dekanatu północnego, w której uczestniczyli również nasi duszpasterze.

♦ **Wypoczynek w Alpach** – W czasie ferii wiosennych 14-osobowa grupa młodzieży z naszej Misji wyjechała pod opieką ks. Rafała i wychowawców na narty do Austrii.

♦ **Zakończenie karnawału** – W sobotę 1.03.14 r. odbył się na sali w St. Ansgar-Schule ostatni w tym karnawale bal parafialny. Jak przystało na „ostatkowy bal”, wśród gości wielu przywdziało ciekawe stroje maskowe. Za trud włożony w przygotowanie balu dziękujemy szczególnie

pp. Barbarze i Jerzemu Janek, p. Jolancie Ciszewskiej, pp. Magdzie i Szymonowi Barańczyk, s. Katarzynie Oleksiej oraz wszystkim, którzy włączyli się w ich przygotowanie.

♦ **Odwiedziny** – W niedzielę 09.03.14 r. gościliśmy w naszej Misji Siostry ze Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi. Na zakończenie każdej mszy św. Siostry opowiadały o charyzmacie swego Zgromadzenia, jak i o samej pracy, jaką wykonują w swych domach zakonnych w Polsce, w Anglii i na Białorusi. Przy wyjściu z kościoła można było złożyć ofiarę na rozbudowę przedszkola, które Siostry prowadzą w Poznaniu.

♦ **Występy Moniki Grajewskiej** – W niedzielę 23.03.14 r. przebywała w naszej Misji p. Monika Grajewska, solistka z Warszawy. Uświetniła ona swym śpiewem liturgię niedzielną. Po mszach św. można było zaopatrzyć się w jej najnowsze płyty.

♦ **Szkolenie dla nauczycieli** – W sobotę 30.03.14 r. odbyło się w domu parafialnym szkolenie zorganizowane przez naszą Misję dla nauczycieli polskojęzycznych z naszej Szkoły Sobotniej. Udział wzięli również nauczyciele z Bremerhaven, Rendsburga i Harburga.

♦ **Zebranie Rady Parafialnej** – W poniedziałek 31.03.14 r. odbyło się w Misji kolejne spotkanie Rady Parafialnej, które prowadził ks. prob. kan. Jacek Bystron. Ksiądz Proboszcz poinformował zebranych m. in. o planowanych działaniach duszpasterskich, najbliższych pielgrzymkach, wizytach ważnych gości w Misji i koncertach.

♦ **Rekolekcje wielkopostne** – W dniach 5-9.04.14 r. odbyły się w naszej Misji rekolekcje wielkopostne, które prowadzili Ojcowie Oblaci – o. Andrzej Korda OMI i o. Jarosław Szotkiewicz OMI.

Byliśmy na spotkaniu Taizé

Od 28 grudnia 2013 r. do 1 stycznia 2014 r. uczestniczyliśmy w Europejskim Spotkaniu Młodych Taizé w Strasburgu, mieście pojeńdania. Nasza grupa hamburska udała się tam pod przewodnictwem ks. Roberta. Codziennie spotykaliśmy się z innymi na modlitwie, dyskusjach i na rozmowach. Przez te kilka dni doświadczyliśmy niesamowitej gościnności tamtejszych polskich, francuskich i niemieckich rodzin.

Każdy dzień rozpoczynaliśmy wspólnie przeżywą mszą św. Pokrzepieni na duchu uczestniczyliśmy następnie w warsztatach. W ramach jednego z nich braliśmy udział w debacie z postami parlamentarnymi w Parlamencie Unii Europejskiej. Jednak, jak dla mnie, najistotniejszym punktem tej debaty była demonstracja naszej wiary poprzez śpiewaną koronkę do Miłosierdzia Bożego za Europę i Unię Europejską, spontanicznie poprowadzoną przez

naszą grupę. Przy okazji zwiedziliśmy centrum miasta i jego piękną katedrę, górę św. Otylii wraz z kaplicą łez i bazyliką.

Każdy dzień kończył się ekumeniczną modlitwą w wielkich halach, gdzie jednoczyli się chrześcijanie z całej Europy. Łączyliśmy się na wspólnej modlitwie i śpiewaniu kanonów w różnych językach, słuchaniu Słowa Bożego i przesłaniu Brata Aloisa, a także medytacji w ciszy i wielkim skupieniu. Ci, którzy jeszcze przed chwilą się śmiali, rozmawiali i bawili, milkli na 20 minut i trwali w ciszy z Jezusem Chrystusem. Razem było nas około 20 tysięcy i żaden szmer nie przerywał tego wielkiego skupienia. Każdy doświadczał światła i mocy Ducha św., który jednoczył tych ludzi z różnych krajów, z odrębną kulturą, posługujących się wieloma językami. Duch jedności był odczuwany nie tylko na wspólnej modlitwie, ale także w zabawie sylwestrowej, w tzw. Święcie Narodów, gdzie każda narodowość prezentowała zabawy i tańce swojego narodu. Następnie rozkręciła się sylwestrowa impreza, która trwała do rana.

Na koniec tego europejskiego spotkania przeżyliśmy razem z pięcioma tysiącami młodych Polaków Mszę św. celebrowaną przez ks. bpa Henryka Tomasika. Ubogaceni wiarą, nadzieją i miłością wracaliśmy do naszych domów i rodzin, aby przekazywać tą doświadczoną miłość drugiemu człowiekowi.

Barbara Grochocka

Wydawca: Polska Misja Katolicka, Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, e-mail: biuro@pmk-hamburg.de
Redaguje zespół: ks. dr Jacek Bystron, ks. Robert Kierbic, Henryk Koszałka, s. Marta Krzych, Marlena Mallek, s. Janina Słoma, ks. Rafał Wasielewski, ks. Sebastian Adamczyk.
 Szata graficzna: Małgorzata Orzechowska. Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów.

Nowi lektorzy w parafii

W dniach 7-8 lutego 2014 r. odbył się w naszej parafii kurs lektorski. W zajęciach wzięły udział 23 osoby, które pełnią już lub pragną podjąć posługę lektora w naszej Misji.

Czytanie Słowa Bożego w Zgromadzeniu Liturgicznym to zaszczytna i ważna posługa, która wymaga odpowiedniego przygotowania. Kurs lektorski obejmuje formację biblijną, liturgiczną i fonetyczną. Zajęcia teoretyczne z liturgii i teologii biblijnej poprowadził ks. Teodor Puszcz SChr., proboszcz Polskiej Misji Katolickiej w Bonn. Równoległe do tych zajęć odbywały się praktyczne ćwiczenia, które miały służyć poprawnemu zastosowaniu w życiu pozna-

nych już wiadomości. Poprowadziła je aktorka p. Agnieszka Karaś z Bonn.

Na zakończenie kursu podczas mszy św. miało miejsce uroczyste wręczenie dyplomów, którego dokonał proboszcz Misji ks. kan. Jacek Bystron i ks. Teodor Puszcz.

GRUPY PARAFIALNE DZIAŁAJĄCE PRZY NASZEJ MISJI

KOŁO KOBIEC KATOLICKICH	-	wtorek g. 10.30
ŻYWY RÓŻANIEC	-	1. środa miesiąca g. 19.00
KOŁO PRZYJACIÓŁ <i>RADIA MARYJA</i>	-	2. środa miesiąca g. 19.00
RUCH RODZIN SZENSZTACKICH	-	3. środa miesiąca g. 19.00
DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO	-	4. środa miesiąca g. 19.00
KRĄG BIBLIJNY	-	czwartek g. 17.00
RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH	-	czwartek g. 19.45
GRUPA MŁODZIEŻOWA	-	piątek g. 19.45
MODLITEWNA GRUPA WSPARCIA <i>WIECZERNIK</i>	-	kontakt: Teresa, t. 64860646
GRUPA MODLITEWNA <i>ŹRÓDŁO ŻYCIA</i>	-	niedziela g. 19.30
DUSZPASTERSTWO MŁODYCH <i>PORT</i>	-	piątek g. 19.45
DOMOWY KOŚCIÓŁ - WSPÓLNOTA DLA MAŁŻEŃSTW I RODZIN		kontakt z ks. Robertem, t. 040/71663813

**TRIDUUM PASCHALNE:
kościół św. Józefa, Gr. Freiheit 41, HH-Altona**

WIELKI CZWARTEK	Msza Wieczery Pańskiej: g. 20.30
WIELKI PIĄTEK	Spowiedź św.: g. 10.00-12.00 Liturgia Wielkiego Piątku: g. 18.30
WIELKA SOBOTA	Liturgia Wigilii Paschalnej: g. 18.30

**DRUGA MOŻLIWOŚĆ PRZEŻYCIA TRIDUUM PASCHALNEGO:
kościół św. Eryka, Marckmannstr. 40 HH-Rothenburgsort**

WIELKI PIĄTEK	g. 19.00 Liturgia Wielkiego Piątku
WIELKA SOBOTA	g. 22.30 Liturgia Wigilii Paschalnej z procesją rezurekcyjną

* * *

Poświęcenie potraw w Wielką Sobotę:

9.00-14.00 (*co pół godziny*) – ST. JOSEPH-KIRCH, HH-Altona, Gr. Freiheit 41

14.00 i 15.00 w jęz. polskim } ST. EDITH-STEIN-KIRCHE
16.00 i 17.00 w jęz. niemieckim } HH-Neu Allermöhe, Edith-Stein-Platz 1

14.00 i 14.45 – MARIÄ HIMMELFAHRT-KIRCHE, HH-Rahlstedt, Oldenfelder Str. 25

10.00 – ST. ERICH-KIRCHE, HH-Rothenburgsort, Marckmannstr. 40

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela i święta:

8⁰⁰

9³⁰

11⁰⁰ **SUMA PARAFIALNA**

15⁰⁰ dla dzieci

18³⁰

w ciągu tygodnia:

poniedziałek 19⁰⁰

wtorek 10³⁰

środa 19⁰⁰

czwartek 8³⁰ i 19⁰⁰

piątek 8³⁰ i 19⁰⁰

sobota 18⁰⁰ - *St. Erich-Kirche*

Kościół św. Józefa

HH-Altona ♦ St. Joseph-Kirche ♦ Große Freiheit 41

NABOŻEŃSTWA

DO ŚW. JÓZEFA:

wtorek - po mszy św. o g. 10³⁰

DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY:

środa - g. 18⁴⁵

DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO:

piątek - g. 18⁴⁵

1. czwartek miesiąca - g. 18⁴⁵

O POWOŁANIA KAPŁAŃSKIE I ZAKONNE

1. piątek miesiąca - g. 18⁴⁵

DO NAJSWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

1. sobota miesiąca - po mszy świętej wieczornej

DO NIEPOKALANEGO SERCA NMP (*St. ERICH-KIRCHE*)

13-go dnia miesiąca - po mszy świętej wieczornej
FATIMSKIE (od maja do października)

Spowiedź święta - 15 min. PRZED MSZĄ ŚW. i W CZASIE MSZY ŚW.

w pierwszy piątek miesiąca od godz. 18⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu - czwartek i piątek g. 18⁰⁰ - 19⁰⁰

MSZE ŚW. W INNYCH KOŚCIOŁACH

- SOBOTA** (w roku szkolnym) 12⁰⁰ i 16⁰⁰ Kaplica St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33
18⁰⁰ HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40
- NIEDZIELA** 12³⁰ HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40
- NIEDZIELA** 16³⁰ HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche, Oldenfelder Str. 25
- NIEDZIELA** 20⁰⁰ HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche, Tannenweg 24a
4. niedziela miesiąca 16³⁰ HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche, Edith-Stein-Platz 1

Poniedziałek 9⁰⁰ - 12³⁰
Wtorek 9⁰⁰ - 12³⁰ 14⁰⁰ - 16⁰⁰
Środa 9⁰⁰ - 12³⁰
Czwartek 9⁰⁰ - 12³⁰ 15⁰⁰ - 18⁰⁰
Piątek 9⁰⁰ - 12⁰⁰

Pomoc w zakresie:

- ✓ psychologiczno-socjalnym:
wtorek 16⁰⁰ - 19⁰⁰
- ✓ Poradnia rodzinna:
poniedziałek 17⁰⁰ - 19⁰⁰
- ✓ Biblioteka:
niedziela 10³⁰ - 12³⁰

DUSZPASTERSTWO

PROBOSZCZ Ks. kan. dr Jacek Bystron	040 ☎ 18 037 391
Ks. mgr Rafał Wasielewski	040 ☎ 76 902 749
Ks. mgr Robert Kierbic	040 ☎ 71 663 813
Ks. mgr lic. Sebastian Adamczyk	☎ 0176 37890463
Siostry Wspólnej Pracy	040 ☎ 75 062 074

PARAFIALNA SZKOŁA SOBOTNIA**Religia ● Język polski ● Historia**

St. Ansgar-Schule HH-Bürgerweide 33

dzieci od lat 6 do 14 lat

SOBOTA: g. 9³⁰ - 12³⁰ lub g. 13³⁰ - 16³⁰

- punkt katechetyczny - nauka religii - **poniedziałek**

HH-Nettelburg - Neu Allermöhe *St. Edith-Stein-Kirche*

- klasy 0-1	g. 16 ⁰⁰ - 16 ³⁰
- klasa 2	g. 16 ³⁰ - 17 ⁰⁰
- klasa 3	g. 17 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰
- klasy 4-5	g. 16 ⁰⁰ - 16 ⁴⁵
- klasy 6-8	g. 16 ⁴⁵ - 17 ³⁰

- **Dzieci przedszkolne** od 3 do 6 lat
niedziela - po mszy św. o g. 15⁰⁰ krótka katecheza dla dzieci

Zmieniony porządek mszy św. w kościele św. Józefa:

- msze św. w niedziele - 8:00; 9:30; 11:00; 15:00; 18:30
- msza św. sobotnia przeniesiona do kościoła św. Eryka.

W kościele św. Eryka, HH-Rothenburgsort:

- msza św. sobotnia o g. 18.00
- msza św. niedzielna o g. 12.30

Uroczyste otwarcie kościoła św. Józefa

W sobotę 22.03.14 r. w kościele p.w. św. Józefa koncelebrowano pierwszą po zakończonym remoncie Eucharystię. Nastąpił długo oczekiwany przez wszystkich parafian koniec prac budowlano-remontowych. Obie parafie, tj. Polska Misja Katolicka oraz niemiecka parafia św. Józefa przygotowały wspólnie uroczystą Eucharystię, którą celebrował z kapłanami obu parafii abp dr Werner Thissen. W uroczystości udział wzięli zarówno licznie przybyli wierni obu wspólnot parafialnych, jak i zaproszeni goście. Całą Eucharystię ubogacała wspaniała muzyka organowa.

Po zakończonej Eucharystii świętowanie kontynuowano na dużej sali parafialnej, gdzie przygotowano uroczystą agapę. Serdeczne "Bóg zapłać" należą się tym parafianom, którzy czynnie włączyli się w przygotowanie Eucharystii i potraw na wspólną agapę.

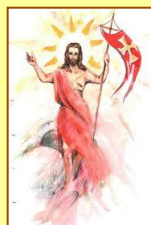

Droga Krzyżowa z aktorem Jerzym Zelnikiem

W piątek 28.03.14 r. odbyła się w kościele św. Józefa **Droga Krzyżowa** z rozważaniami, jakie Ojciec Święty Jan Paweł II przygotował na Wielki Piątek Roku Świętego 2000. Rozważania w czasie nabożeństwa Drogi Krzyżowej czytał znany polski aktor Jerzy Zelnik. W niedzielę natomiast zacny Gość przedstawił wiernym po mszach św. o godz. 11.00 i 13.00 fragmenty „Tryptyku Rzymskiego”.

PORZĄDEK MSZY ŚW. W ŚWIĘTA WIELKANOCNE

**Wielka
Sobota**

HH-Altona, St. Joseph-Kirche

18.30 – liturgia Wigilii Paschalnej

HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche

22.30 – liturgia Wigilii Paschalnej
z procesją rezurekcyjną

**Niedziela
Wielkanocny**

6.00 – Rezurekcja

9.30 – Msza św.

11.00 – Msza św. } HH-Altona, St. Joseph-Kirche

15.00 – Msza św.

18.30 – Msza św.

12.30 – HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche

16.30 – HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche

16.30 – HH-Rahlstedt, Mariä Himmelfahrt-Kirche

18.00 – HH-Mümmelmansberg, St. Stephanus-Kirche

20.00 – HH-Langenhorn, Heilige Familie-Kirche

**Poniedziałek
Wielkanocny**

8.00 – Msza św.

9.30 – Msza św. } HH-Altona, St. Joseph-Kirche

11.00 – Msza św.

15.00 – Msza św.

18.00 – Msza św. w języku niemieckim

12.30 – HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche

16.30 – HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche

16.30 – HH-Rahlstedt, Mariä Himmelfahrt-Kirche

20.00 – HH-Langenhorn, Heilige Familie-Kirche

Radosnego Alleluja !

(Adresy kościołów podane są na str. 17)